

PARTNERSKABER

Sådan fik Kylie Minogues røv Sloggi med ind i fremtiden

Side 12-13

PR-foto

ROMAN

Overlegen fortalt undergangsfortælling af Kim Leine får fem stjerner

Side 20-21

GASTRONOMI

Tangsmør og levende søpølser på det nye Noma

Side 24-27

PR-foto

Jesper Buchs Lamborghini er skiftet ud med en stationcar

Da bonderøven, gadedrengen og mangemillionæren Jesper Buch for nylig landede på forsiden af Ekstra Bladet med sin blærerøvsbil, fik han nok og solgte den. I dag kører han en stationcar og har efter mange års arbejdsraseri med Just Eat lært at prioritere sin familie. Fordi han gerne vil overleve sit liv.

Side 4-6

Foto: Stevem Achiam

BY APPOINTMENT TO
THE ROYAL DANISH COURT
OLE LYNGGAARD
COPENHAGEN
SINCE 1963

The next big thing is
LOTUS

“Det kan ikke lade sig gøre to gange”

Jesper Buch skabte succes i fastfoodtjenesten Just Eat med et kompromisløst og årelangt arbejdsraseri, inden han solgte sin andel for et trecifret millionbeløb. Men han ville aldrig kunne gøre det igen. Derfor har han i dag skabt et nyt arbejdsliv, hvor han hjælper de næste iværksættere med ikke at ramme ind i for mange vægge. Fordi han har lyst til det. Og fordi han gerne vil overleve

Af Henrik Nordskilde

12. april 2005 var tør og lun og kunne have været en fin forårsdag i **Jesper Buchs** liv, men lidt over middag ringede telefonen. Buch havde i 2000 været medstifter af **Foodzoom**, som tilbød sultne fastfoodkunder at finde og bestille deres pizzaer og burgere over nettet. I 2005 dækkede firmaet, som nu hed **Just Eat**, hele Danmark, og dermed var mængden af data på virksomhedens servere efterhånden særdeles omfattende. Oversigten over menukort, kunder, fakturaer, penge-transaktioner m.m. var opbevaret hos en ekstern central i Ballerup uden for København, og det var herfra opkaldet kom. Stemmen i telefonen forklarede, at der var sket et nedbrud i serveren. I sig selv ikke en katastrofe, hvis det ikke var, fordi back up-filerne heller ikke fungerede.

Iværksætteren mærkede sveden pible frem i ansigtet, som var blevet askegråt på få sekunder. Hans første reaktion var at skælde manden hæder og ære fra. Han råbte og skreg, og så gik han direkte ud på toilettet og kastede op. I det øjeblik følte det, som om hans livsværk også forsvandt ned i kloakken.

Det lykkedes flere dage senere for it-eksperter i London at redde dataene fra den ellers havarerede server, men Jesper Buch husker tydeligt dagen, hvor han ikke vidste, om hele grundlaget for firmaet var detoneret i en kontorbygning i Ballerup, og han gør ikke noget for at glemme den. Tværtimod.

På gulvet i hans spisestue står et monstrum af en computer, der minder ham om de kampe, han har taget for at nå dertil, hvor han er i dag.

Computeren er en af de første, der var i brug hos Just-Eat. Den er fra dengang, firmaet endnu ikke var udbredt til flere lande og endnu ikke havde nået en værdi af omkring 55 mia. kr., som det har i dag.

I 2011 solgte Buch sine sidste andele i Just Eat for et trecifret millionbeløb. Efter et par år i Sydspanien flyttede han sidste år tilbage til Danmark, og nu befinder computeren sig i hans spisestue og husker ejeren på en anden tid. En tid, hvor han endnu ikke havde penge, hvor han ikke var “kendt fra tv” som en af investorerne i iværksætterprogrammet “Løvens hule” på DR1, og en tid, hvor han arbejdede 80 timer om ugen.

“Den står der, hvor jeg kan se den, så jeg hver dag bliver mindet om, hvordan det var at trække nogle kabler og

lægge et billigt parketgulv i en kælder i Kolding, hvor vi startede. Det, synes jeg, er vigtigt.”

Hvem vil kæmpe dag og nat?

I dag optager computeren ikke plads på et billigt parketgulv, men i stedet et sildebensmønstret gulv på en af de dyreste adresser, der kan købes i Danmark. Omkring computeren rejser sig et palæ på over 500 kvadratmeter, over den hænger lysekroner, der koster mere end en fabriksny mellemklassebil, og ved spisebordet – bygget af 700 kg bjælker fra Svendborg Havn – sidder Jesper Buch og får det hele til at lyde enkelt: De, der bliver ved, vinder til sidst. Det er også det, han siger til dem, der vil have hans råd om at starte virksomhed, og det han kigger efter, når han beslutter, om han vil investere i en virksomhed. Er ejerne villige til at gøre, hvad der skal til? Vil de kæmpe dag og nat? Han får tre-fem henvendelser om dagen f.eks. som i går, hvor Jesper Buch sad og spiste med sine døtre, og en ung mand ringede på porttelefonen. Han ville aflevere sit visitkort og fortælle om sin virksomhedsidé. Det fik han lov til.

“Det var sådan lidt ... på en søndag. Mine spareribs blev kolde, og det var lidt irriterende. Men det er sgu da også meget cool. Sådan var jeg også. Fræk

BLÅ BOG Jesper Buch

Privat

Født 1975. Far til tre børn på 4, 6 og 13 år.

Uddannelse

Uddannet fra Kolding Købmandsskole i 1995. Tidligere premierløjtnant i forsvaret.

Karriere

Stiftede i 2000 Foodzoom, der hurtigt slog sig sammen med en konkurrent under navnet Just-Eat. I dag vurderet til 55 mia. kr. Han har investeringer i omkring 20 selskaber bl.a. miinto.com, hungry.dk, Domino's, og reshopper.dk.

som en slagterhund. Det er sådan, man kommer frem, og det skal der være plads til. Husk på, at for 15 år siden boede jeg i Gellerupparken. Jeg tænker ofte: “husk nu, hvor du kommer fra”. Det er en dejlig fornemmelse at vide, at hvis jeg mistede det hele i morgen, ville jeg ikke gå ned med flaget. Jeg ved, at man også kan have det godt andre steder. Jeg kommer fra et ganske almindeligt parcelhus i Vamdrup,” siger Jesper Buch, da han har lagt mandens visitkort fra sig på det enorme spisebord.

Nogle af hans råd til gæsten fra i går og andre iværksættere er skrevet ned i hans kommende bog “All In”, hvor man typisk for Jesper Buch ikke får management-lingo, men derimod kapitler som “Kryb igennem tyrens røvhul”, “Bliv voksen” og “Kæmp som en neandertaler”.

“Jeg er jo bare en gadedreng og en bonderøv, der måske bander lidt for meget,” siger manden, der som ung medarbejder på alle provinsdiskotekers moder Crazy Daisy skrev i sin timemanager “Jeg vil være millionær, før jeg bliver 30”. Han ville være rig og skiltede gerne med det, om ikke andet så på væggen hjemme på drengeværelset, hvor han lavede et dreamboard for sin fremtid. Der var kun ét element: Et billede af en Porsche 911.

De planlagte benspænd

Det er et tilbagevendende udsagn fra velhavende virksomhedsejere, at de bestemt ikke gør noget for pengenes skyld. Det handler om glæden ved at gøre en forskel, fortæller de. Jesper Buch er sådan set enig, men han har alligevel et tvist på den holdning.

“Alle siger, at det ikke er for pengenes skyld, men det er nok 95 pct. af alle initiativer, der i første omgang opstår for pengenes skyld. Jeg mener, at man gerne må have materialistiske mål, for når man først går i gang med at arbejde hen imod målet, bliver processen det primære, ikke det materielle. Men man skal for helvede bare få lavet en liste over de ting, man gerne vil have,” siger han og tilføjer i et lidt højere “kom nu, det kan altså godt lade sig gøre”-toneleje:

JESPER BUCH OM

BEKYMRINGER

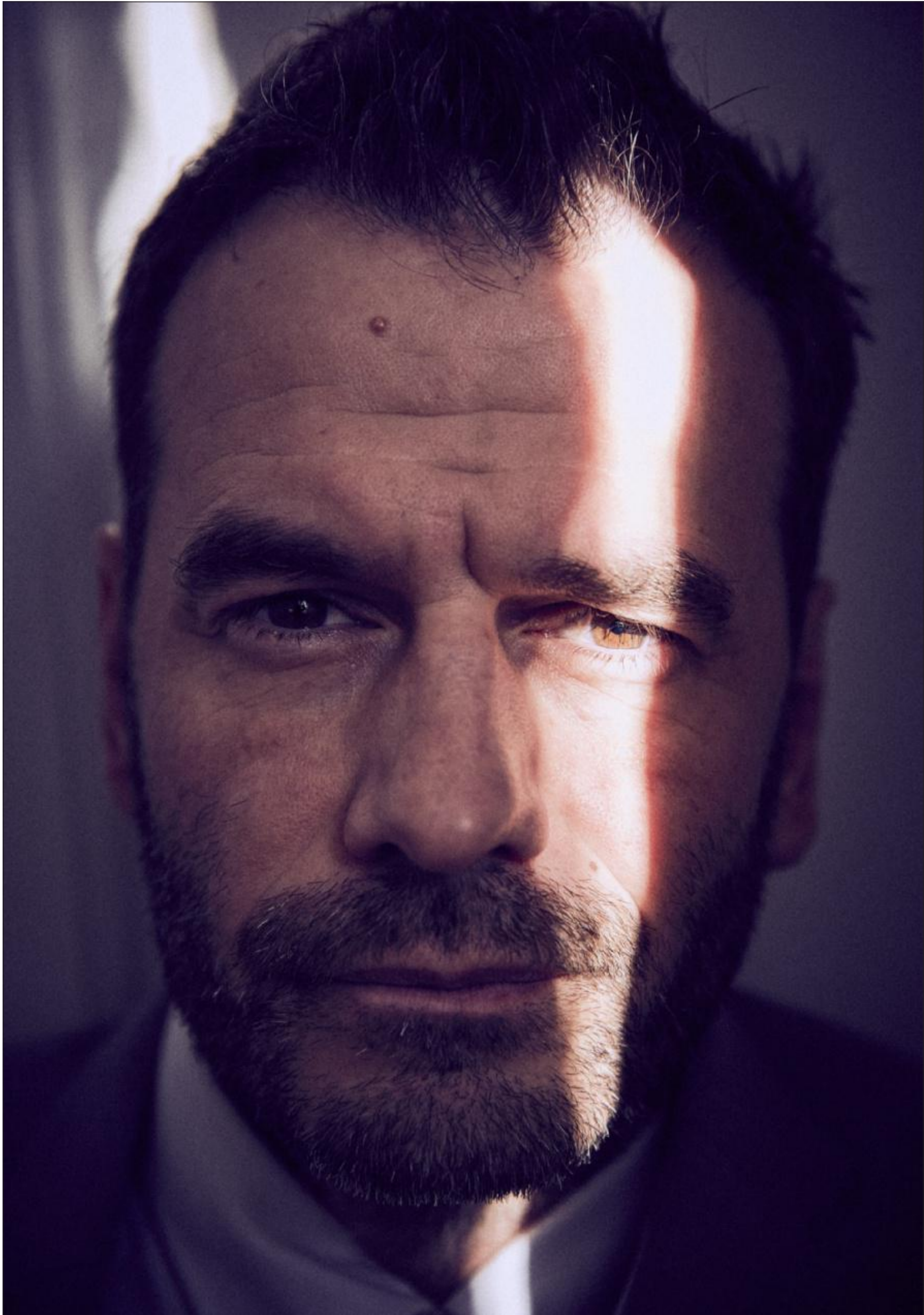
“Jeg bekymrer mig altid, og det er en af ulemperne ved at lave det, jeg gør. Jeg er blevet bedre til at lægge det væk og har altid sovet godt om natten, men hver gang et af mine selskaber har en eller anden udfordring, hvor vi mangler penge, eller der er noget, vi ikke har gjort godt nok, så tager jeg det simpelthen så personligt, at det er helt vanvittigt. Det er rigtig godt for virksomhederne, men nogle gange er det lidt skidt for mig. Omvendt er det også drivkraften, som gør, at jeg giver den maks gas. Det kickstarter en energi.”

BØRN OG ARBEJDSPRES

“At arbejde så meget med Just-Eat var min specielle måde at prioritere mine børn på. Jeg tænkte, at hvis jeg giver den gas i fem år, ved jeg, at jeg vil være i stand til at give mine børn et fleksibelt og godt liv. Så er jeg ikke længere afhængig af nogen indtægter. Og når børnene bliver voksne, og når jeg ikke er her mere, så har jeg sikret dem, om ikke andet så økonomisk. God økonomi har ikke noget med lykke at gøre, men det gør jo nogle ting lidt nemmere. Derfor gjorde jeg det ligeså meget for min families skyld som for min egen skyld.”

INVESTERINGEN HAN MISSEDE

“Jeg er gået glip af mange ting, f.eks. To Good To Go, som er en app mod madspild (den blev præsenteret i “Løvens hule” på DR 1). Det irriterer mig. Jeg mangler ikke noget, men jeg vil gerne være med i nogle ting. Jeg er kun 43 år og skal holde mig i gang. Det nytter jo ikke noget at pensionere mig selv nu. Men jeg har en plan om, at når jeg bliver 50, så skal jeg bare have en håndfuld bestyrelsesposter, holde nogle foredrag og så ellers ud at se verden.”

Jesper Buch tænker ofte: "Husk nu, hvor du kommer fra". For 15 år siden boede han i Gellerupparken, og han er sikker på, at hvis han mistede alt, hvad han ejer i morgen, ville han ikke gå ned med flaget. Foto: Steven Achiam

Iværksætteren vil aldrig igen gå ind i et vanvidsprojekt med 80 arbejdstimer om ugen. Han lukker endda ned for sit arbejde kl. 15 i de uger, hvor han har sine børn (som han har lånt ballonen fra). Foto: Steven Achiam

“Hæng den op på lokummet, så man ser den hver gang man skal på potten.” En vinterdag i 2006 blev billedet af Porschen vekslet til en sort Porsche 911, der kørte i høj fart op gennem Tyskland. Indeni sad Jesper Buch og hamrede sin hånd mod rattet og råbte sin begejstring ud. Han var for alvor begyndt at tjene penge på Just-Eat, og han havde lige betalt den tyske bilsælger kontant. Med det samme gav han den gas ud ad motorvejen. Bilen var kulminationen på syv års hårdt arbejde.

“Da jeg havde haft den i tre måneder, var det jo bare en bil, men det var et symbol på mit mål,” siger han i dag om Porschen, som for længst er solgt igen.

Den Lamborghini, der tidligere stod foran huset, er også væk. Skal han til at signalere gamle penge med sin mere diskrete Audi-stationcar, der nu holder ude foran, og hvor kun bilnørder ved, at motoren er endnu kraftigere end i Lamborghinien?

“Skal jeg fortælle dig hvorfor?” siger han hurtigt, og uden at vente på svar rejser han sig, går ud i køkkenet og fisker et eksemplar af Ekstra Bladet frem fra et skab. Det er fra en augustdag sidste år.

“Derfor!” siger han, da han kommer tilbage og klasker avisen i bordet. På forsiden står Just-Eat-millionæren ved sin Lamborghini foran villaen. Historien handler om lettelser i topskatten, og overskriften er Jesper Buch-citatet: “Lad nu være med at flæbe”.

“Sådan noget gider jeg simpelthen ikke. Det orker jeg ikke. Der lærte jeg lektien,” siger han både let ophidset og opgivende.

“Men selve artiklen er faktisk god. Det, jeg siger, er: “Lad nu være med at flæbe, glæd jer i stedet over, at der er et fjols, der vil køre i sådan en bil og aflevere 20.000 kr. i afgifter til statskassen hver eneste måned. Grin af mig.” Men den overskrift ... der tænkte jeg “fandeme nej”. Så i dag står bilen nede i Tyskland, hvor den skal sælges. Nu har jeg en stationcar. Og det er fandeme en fin stationcar med 730 hestekræfter.”

Ydmyghed over for penge

Netop biler er et af de benspænd, han giver sig selv for at holde sig sulten. Uden at afsløre hvor meget han er god for, er det ingen hemmelighed, at han ikke behøver at arbejde og ikke behøver at tænke over, om han har råd til næste bil eller til at fuldføre de planer, han har om at ombygge ejendommens anneks til kontorpladser med badeværelse og andre faciliteter. Men han giver først sig selv lov til at gennemføre ombygningen, når han næste gang har solgt en virksomhed med gevinst. Samme regel gælder omkring anskaffelsen af nye biler. Vi er i afdelingen for meget rige menneskers udfordringer, men det er leveregler, der er med til at bevare

en ydmyghed over for penge, forklarer Jesper Buch og bruger komikeren **Finn Nørbygaard** som eksempel på, hvordan det kan gå galt. Engang var Jesper Buch til et foredrag, hvor Nørbygaard fortalte, at han en dag stod i underbukser i sin lejlighed i Aarhus og kiggede ud over vandet. På det tidspunkt havde han penge i **IT Factory** og troede, at han var god for en halv milliard.

“Så ringede der en virksomhedsejer, der ville have ham til at underholde til en julefrokost, og budgettet var et par hundrede tusinde. Det sagde Finn Nørbygaard nej til. Det var en stærk fortælling. Det er fundamentalt forkert at sige nej på den måde uanset, hvor mange penge man har. Det er derfor, jeg ikke siger nej til at holde foredrag. Der sidder nogle topmotiverede folk og lytter, og jeg bliver også helt høj af det selv. Og bagefter kan jeg sende en faktura på 35.000 kr. Det skal man bare ikke sige nej til.”

Overbevis dig selv

Jesper Buch siger selv, at der “går lidt amerikaner i den, men så må det være sådan,” når han skal fortælle om det vigtigste råd, han kan give en iværksætter.

“Jeg fandt ud af, at man skal sige til sig selv: “Jeg render stærkere end de andre, jeg er mere motiveret, jeg tager bedre beslutninger, jeg er stærkere end de andre.” Det sagde jeg til mig selv hver evig eneste fucking dag i Just-Eat, og det sagde jeg til mine ansatte hver eneste dag. Når man siger det til sig selv hver dag, begynder man at tro på det. Jeg er ikke mere intelligent end andre, men jeg er måske god til at manipulere

Jeg fandt ud af, at man skal sige til sig selv: “Jeg render stærkere end de andre, jeg er mere motiveret, jeg tager bedre beslutninger, jeg er stærkere end de andre.”

”

med folk. At sende dem i den rigtige retning. Og jeg er sikkert også en god sælger med en social intelligens. Men når jeg kunne gøre det, så kan alle. For hvis jeg skal sige helt præcist, hvad jeg gjorde, så var det, at jeg troede på mig selv, havde folk omkring mig, der var gode til det, jeg ikke selv var god til, og så arbejdede jeg hårdt. Jeg var en maskine, og jeg blev ved. Man har en plan A og løber af sted, og så rammer man på et tidspunkt ind i en væg. Man brækker næsen, men dem, der bliver ved, selvom de bliver ved med at brække næsen, de kommer ud på den anden side.”

Hans yngste datter på fire kommer ind i rummet og vil have opmærksomhed. Jesper Buch tager hende på skødet og sænker tempoet i sin talestrøm. Det er uvant for ham at give interview og være far samtidig. Normalt adskiller han arbejde og fritiden med børnene, men denne vinterferiedag er en undtagelse. Han vurderer, at han i gennemsnit arbejder 50 timer om ugen, og han lukker ned kl. 15 de uger, hvor han har sine børn. Nedtrapningen er både for deres og hans egen skyld. Han vil passe sine investeringer og hjælpe de iværksættere, han tror på, men aldrig igen gå i gang med et projekt som Just-Eat med 80 timers arbejdsuge og ti år uden ferie.

“Det kan ikke lade sig gøre to gange. Jo, det kunne det godt, men så ville jeg ikke blive ældre end 55 år. Der er ikke energi til at gøre det to gange. Slet ikke når det er gået godt første gang. Så kan man ikke lægge samme ild i det. Jeg skal sidde på strategisk niveau og hjælpe en masse sultne blodhunde, så de ikke rammer for mange vægge.”

JESPER BUCHS NYE BOG

I BOGEN “ALL IN” fortæller Jesper Buch om iværksætterlivet.

DEN UDKOMMER 6. MARTS på forlaget People's Press.